

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GRIJS

blijspel in twee bedrijven

door

Vicky Versprille

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3145

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>GRIJS</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>VICKY VERSPRILLE</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2013/220/002
ISBN 978-90-385-12181

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Vicky Versprille
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren – 1 Figurant)

THEA, de seut

RIA, de bitch

BEGONIA, de strekenmadam

AGNES, het nalopertje

THEO, de leider van de bende

SWA, de rechterhand van Theo

MARCEL, beste kameraad van Guido

GUIDO, beste kameraad van Marcel

DIRECTRICE, de tang

DE TWEEDE RACER (zonder tekst)

DECOR

Kamer in het bejaardenhuis 'Jurassic Park'. De ontspanningsruimte. Muur achteraan. 2 openingen aan de zijkanten. Een tafel met 3 stoelen. Een zetel aan de zijkant. Een kastje met een radio op.

EERSTE BEDRIJF

(doek gaat open en de directrice komt op. (links))

DIRECTRICE : Goedenavond beste mensen. Welkom allemaal bij... (naam van het gezelschap) Ik ben uw gastvrouw van vanavond. Mijn naam is Monique Bendebaas. Afgekort is dat dus mevrouw Debaas. Ik ben directrice van een bejaardentehuis. Buiten mijn gewone dagdagelijkse taken als directrice heb ik voor vanavond een extra taak gekregen ... en ik heb het al zo druk. Maar bon... ik zal het er maar bijnemen zeker. Een vrouw moet altijd van alles samen kunnen doen ... maar mannen ... Dat is een heel ander verhaal hoor. Bon ... we wijken af ... Mijn taak voor vanavond is hier en daar de gaten op te vullen. Gaten waar de schrijfster van het stuk even zonder inspiratie zat. Ik vind dit niet kunnen hoor maar ja ... het zijn moderne tijden hé ... Tegenwoordig kan alles ... dus waarom dit niet. Ons verhaal van vanavond speelt zich af in bejaardentehuis Jurassic Park. Het is een klein bejaardentehuis met acht bewoners. En geloof me ... dat is al genoeg hoor. Vier mannen en vier vrouwen die juist terug zijn van een vakantie met hun familie. Enige overeenkomsten met bestaande personen, verhalen of situaties zijn louter toeval. Theater ... (naam gezelschap) kan hiervoor dus niet aansprakelijk gesteld worden. Wij verzoeken u om uw gsm af te zetten en te genieten van ons toneel. Ik denk dat ik mijn bewoners hoor aankomen. Ik zal ze even gaan begroeten. Nog een prettige avond allemaal en tot straks.

(Thea komt als eerste helemaal alleen op met een seutig handtasje.)

Ah goedendag mevrouw. U bent onze laatste nieuwe aanwinst zeker? Allee ... het nieuwe is er wat af ... maar dan zult u hier zeker niet uit de toon vallen. Ik ben de directrice ... Monique Bendebaas. Aangenaam. Maar u mag gewoon mevrouw Debaas zeggen hoor. Dat is gemakkelijker om te onthouden hé... Op uw leeftijd ...

THEA : Goedendag ... ik ben ...

DIRECTRICE : Ja ja ... ik weet wel wie u bent... Ik heb uw dossier al helemaal gelezen. U moet dat allemaal niet vertellen hoor ... Met uw leeftijd en op uw tempo ... Het zou te laat worden hé ... verstaat u?

THEA : Ah ... ja ... oké.

(Dan komen Agnes en Begonia op (links), druk pratend tegen elkaar over de vakantie.)

AGNES : Goh ... de vakantie zit er weeral op voor dit jaar. Hoe ouder je wordt, hoe sneller de tijd gaat. Voor mij is het precies nog niet zo lang geleden dat ik 24 was. Ik ben blijkbaar hier en daar een paar stukken kwijt. Zou dat nu aan mijn leeftijd liggen?

DIRECTRICE : Ah ... hier zie. Ons Begonia en ons Agnes. En? ... een goede vakantie gehad?

AGNES : Nee ... eigenlijk niet. Ik heb mij niet geamuseerd.

DIRECTRICE : Ah ... Dat is heel goed Agneske. Dat klinkt allemaal heel plezant.
(roept) En jij Begonia?

BEGONIA : Eigenlijk ook niet.

DIRECTRICE : Ah ... Dat is ook goed. Allee ... ik ben blij dat het zo goed geweest is. Ik zou willen blijven om alle details te horen... maar ik heb helaas geen tijd. Ik heb nog heel veel werk. Druk druk druk ... Tot straks hé dames. *(af links)*

AGNES : Stom wijf ... Die luistert nooit naar ons. Druk, druk, druk... De Story en Dag Allemaal gaan lezen ja...

BEGONIA : Wat zeg je Agneske?

AGNES : Dat het een stom wijf is!

BEGONIA : Een schoon lijf! Merci Agneske ... Ik heb dat allemaal te danken aan mijn personal trainer. Veel werk heeft hij niet gehad hoor. Ik ben met een schoon lijf geboren.

AGNES : *(roept)* NEE ... EEN STOM WIJF!

BEGONIA : Wie? ... Ik? ... Dat had ik nu niet van u verwacht Agneske. Wat heb ik u misdaan?

AGNES : *(roept)* NEE ... DE DIRECTRICE.

BEGONIA : Ah ... die... Ik dacht al ... Ja ... dat is inderdaad een stom wijf. Die heeft nooit tijd voor ons.

AGNES : Dat zeg ik ook juist Begonia. Over tijd gesproken ... De tijd is toch vooruit gevlogen deze vakantie hé.

BEGONIA : Wat zeg je?

AGNES : Dat het nogal vooruit vliegt ... de tijd.

BEGONIA : Geit?... Zeg ... begin je nu weer? Als je ruzie zoekt moet je het maar zeggen hoor. Ik heb in mijn tijd nog aan 'Judoku' gedaan. Pas maar op of ik zal mij eens beginnen opwarmen. Dan zal het heel wat minder zijn.

AGNES : *(roept)* NEE BEGONIA ... DE TIJD ... DIE VLIEGT VOORUIT.

BEGONIA : Ah ... de tijd. Maar allee zeg! ... Zeg dat dan ineens.

AGNES : Ik zeg het toch ... Maar jij hoort niet goed.

BEGONIA : Wat zeg je? Wacht ... Ik zal mijn hoorapparaat eens aanzetten, want ik versta u niet goed. *(prutst aan haar oor en zet haar apparaat aan.)*

AGNES : Dat is een goed idee. Ik heb bijna geen stem meer door dat roepen.

BEGONIA : Ja maar ... je moet niet roepen. Ik heb een hoorapparaat hoor.

AGNES : Je moet het wel aanzetten hé.

BEGONIA : Het staat toch aan? Allee ... vertel eens. Hoe heb je het gehad op vakantie Agnes?

AGNES : Ja ... niet goed heb ik juist gezegd. Ik ben drie weken naar Spanje geweest met mijn dochter en haar man. Dat was keisaai. Ik heb mij daar serieus verveeld.

BEGONIA : Maar allee zeg! Spanje ... Dat is daar toch alle dagen mooi weer? Allee ... dat denk ik toch... Ik ben daar nog nooit geweest. Dat is een beetje beneden mijn stand. Mensen van mijn klasse die gaan meestal naar Nice of Monaco. Waar ben je geweest in Spanje?

AGNES : Wij zijn naar Mallorca geweest *(uitspreken met L)*. Dat zat daar vol met oude mensen. Dat is nu toch niks voor mij hé. De gemiddelde leeftijd daar was 63. Dat vind ik wat te oud hoor. Ik val meer op jongere gasten. Zoiets van een jaar of 20. Goed gespierd en goed voorzien van oren en poten, als je begrijpt wat ik bedoel?

BEGONIA : Wat zeg je?

AGNES : Zeg ... uw batterijen zijn leeg zeker. Dat het daar vol zat met oude venten en dat ik meer op jonge gastjes val. Ik wou liever naar Lloret de Mar gaan. Maar ja ... mijn dochter en haar man ... die gaan niet graag uit. Die lezen liever een boek of de gazet. Gelukkig had ik mijn gameboy bij, want veel is er tegen mij niet gesproken hoor.

BEGONIA : Ah ... Maar allee zeg! ... Was er dan echt niks naar uw goesting daar. Er moet toch wel iemand bijgezeten hebben die er nog door kon.

AGNES : Ja ... er was een man van rond de 50. Maar met een uitgezakte buik en los vel. Dat is geen zicht hoor. Maar ja ... ik mocht niet kieskeurig zijn hé. En dat zwembadje daar Zoououou klein. Daar kon je niet duiken ... zo klein was het. En je weet hoe ik ben hé. Als ik water zie, ben ik niet meer te houden. Dan wil ik gaan sierduiken.

BEGONIA : Ik denk dat mijn batterijen op zijn, want ik versta geen lap van wat je zegt.

AGNES : *(roept)* Dat ik graag ga sierduiken.

BEGONIA : Bierbuiken. Ja dat zie ik ook niet graag.

AGNES : *(roept)* Nee ... sierduiken.

BEGONIA : Ik versta u niet hoor. Goh ... Jij spreekt toch onduidelijk. Daar zou je toch eens iets aan moeten doen hoor Agneske. Heb jij je tanden wel ingestoken? Zeg het nu nog eens?

AGNES : *(roept)* Dat uw hoorapparaat kapot is!

BEGONIA : Wacht... *(prult nog eens aan haar oor)* Zeg eens iets?

AGNES : *(luid)* BOE!

BEGONIA : Au jong ... niet zo luid! Ik ben niet doof hoor. Je ziet hé ... als je articuleert ... dan gaat dat veel beter. Wat was jij nu allemaal aan 't zeggen?

AGNES : Dat ik drie weken in Spanje heb gezeten.

BEGONIA : Maar allee zeg ... Wat heb jij daar dan drie weken gedaan?

AGNES : Op mijn gameboy gespeeld en petanque.

BEGONIA : Wat is dat?

AGNES : Dan speel je met twee ijzeren ballen en één klein plastieken balletje. Dan moet je zo dicht mogelijk met uw ijzeren bal tegen dat plastieken balletje gooien. Dat was niet goed voor mijn rug hoor. Altijd dat bukken om die ballen op te rapen. Je weet hoe slecht mijn rug is hé. Dat is van vroeger aan topsport

te doen.

BEGONIA : Ah ... je bedoelt jeu de boules.

AGNES : Nee ... petanque.

BEGONIA : Dat is hetzelfde Agneske. Petanque is het platvloerse woord voor het gewone volk. In onze hogere kringen heet dat jeu de boules. Dat is chiquer hé.

AGNES : Ah ...

BEGONIA : Maar allee zeg! Drie weken petanque jong ... allee ... jeu de boules. Was daar niks anders te doen?

AGNES : Ja ... bingo.

BEGONIA : Wat is dat?

AGNES : In uw hogere kringen zullen ze dat "bijngo" (Franse klank) noemen.

BEGONIA : Ah ... "bijngo". (Franse klank) Maar bien sur ... dat ken ik.

AGNES : Maar ik heb niet veel meegespeeld hoor. Dat is een spelletje voor oude mensen. En dat duurt allemaal zo lang. Eer ze dat nummertje voorgelezen hadden, was ik al naar de bar geweest en terug.

BEGONIA : Ja ... dat zal wel lang geduurd hebben, want met uw tempo.

AGNES : Zeg ... en die prijzen die je kon winnen ... Dat trok op niks.

BEGONIA : Wat kon je dan allemaal winnen?

AGNES : Een jaar lang gratis incontinentiepipampers. Precies of wij zijn stokoud! Vind jij dat ik er oud uitzie?

BEGONIA : Maar nee zeg. Jij bent precies nog een jong boterbloempje.

AGNES : Bedankt voor 't compliment Begonia. Dat apprecieer ik. Dat hebben er nog niet veel tegen mij gezegd!

BEGONIA : (*stiller*) Dat geloof ik!

AGNES : Wat zeg je?

BEGONIA : Oh ... niks.

AGNES : Waar ben jij naartoe geweest?

BEGONIA : Ik ben met mijn zoon en zijn kinderen op cruise geweest. Met een boot.

AGNES : Een cruise ... met een boot... Zoals de Flandria?

BEGONIA : Nee nee ... veel groter Agneske. In die boot kan de Flandria wel tienduizend keer in. Die was zo groot als de Titanic ... Misschien nog wel groter!

AGNES : Amai ... Dat is groot. Je bent toch ook niet gezonken zeker zoals de Titanic.

BEGONIA : Maar nee. Dat is allemaal 'gevermoderiseerd' nu hé. Tegenover deze boot is de Titanic maar een simpel schuitje hoor.

AGNES : En naar waar ben je dan geweest?

BEGONIA : Naar de 'Caribien'. (Caraïben) Dat is heel duur. Dat kan iemand zoals u niet betalen hoor.

AGNES : Dat geloof ik. Dat zal wel chic geweest zijn zeker?

BEGONIA : Ik ben die luxe reizen gewoon hé. Dat is normaal voor iemand van mijn stand. Maar deze keer was het wat minder. Mijn zoon heeft net een zware scheiding achter de rug en zijn ex-vrouw heeft hem goed kaalgeplukt. De tang ... Hij had ocharme nog maar juist genoeg centjes voor een binnenkajuit.

AGNES : Wat is dat ... een binnenkajuit?

BEGONIA : Dat is de slaapkamer op de boot. Eén zonder ramen en zonder balkon.

AGNES : En kon jij dan niet wat bijleggen?

BEGONIA : Maar allee zeg! Ik moet nu toch niet zelf gaan betalen voor mijn vakantie zeker. Nee nee ... dat kan niet hoor. Hij heeft mij wel uitgenodigd hé. Maar ja ... als ik het op voorhand had geweten ... was ik niet meegegaan.

AGNES : Serieus? Vertel.

BEGONIA : Dat was precies een ingemaakte kast, die kamer. Daar kon je niet draaien of keren. En wij moesten daar met zijn vieren in liggen.

AGNES : Oei ...

BEGONIA : En dat is nog niet alles hé. Dat waren twee stapelbedden dat daar in stonden. En onze Mark en mijn kleindochter hebben hoogtevrees. Dus ik moest vanboven slapen. Dat duurde nogal eer ik in dat bed lag. Ze moesten mij met twee onder mijn kont naar boven duwen, zo hoog was dat. En dan moest je nog voorzichtig zijn als je ging rechtzitten in uw bed, want dan botste je met je kop tegen het plafond.

AGNES : En hoe was het eten?

BEGONIA : Dat viel mee. Ik ben natuurlijk gewoon van kaviaar en kreeft te eten, maar ja ... Lasagne is ook niet slecht hé. Maar alle dagen ... op de duur begint dat toch wel tegen te steken. En het drinken ... Dat was gewoon echt beneden mijn stand. Het was van die goedkope schuimwijn van Chateaux migraine. Ik ben

alleen het beste van het beste gewoon. Ik ga zeker een klachtenbrief schrijven naar die maatschappij hoor.

AGNES : Dat zal wel zijn.

BEGONIA : En dat is nog niet alles hé ...

AGNES : Komt er nog?

BEGONIA : Ja ja. Wij hadden geen badkamer hoor. Wij moesten de gemeenschappelijke badkamer op de gang gebruiken. En de wc, die was ook gemeenschappelijk. Als er net voor u iemand geweest was, dat was geen lachertje hoor.

AGNES : Eikes! *(doet gebaar met hand voor neus)*

(Ondertussen is Ria opgekomen.)

RIA : Helaba ... ben je weer aan 't roddelen?

AGNES : Hier zie ... Ria. Ben jij niet op vakantie geweest?

RIA : Jawel ... waarom?

AGNES : Jij bent zo bleek.

RIA : Ik ben aan de Belgische kust geweest. Met het mooie Belgische strontweer. En daarbij ... Je weet toch dat ik niet in de zon kom. Daar krijg je rimpels van. Of denk je dat dit velletje aangespannen is misschien?

BEGONIA : Ik was net tegen Agnes aan 't vertellen hoe mijn vakantie geweest was. Maar allee zeg! ... dat was niet te doen hoor ...

RIA : Ja ... ik kan het mij al voorstellen. Het zal weer heel chic geweest zijn zeker? Ah ja ... voor iemand van uw stand.

BEGONIA : Je weet het dan toch... Maar allee zeg! 't Was helemaal niet goed. Ik zal het eens vertellen.

RIA : Eigenlijk interesseert mij dat helemaal niet. Zijn de mannen ook al terug?

AGNES : Ik heb nog niemand gezien. Heb jij al iemand gezien Begonia?

BEGONIA : Nee ... ik ben juist terug. Van een helse vakantie ... Je moet eens luisteren...

RIA : Ja ... 't is al goed. Ik moet het niet weten heb ik gezegd. *(kijkt even rond en ziet Thea staan.)*

BEGONIA : (*tegen Agnes*) Amai ... ze heeft het weer zitten hoor. Waarschijnlijk jaloers hé. Dat is normaal ... met iemand van mijn stand.

RIA : Wat zeg je Begonia?

BEGONIA : Oh ... niks.

RIA : Zeg ... zie daar eens ... (*wijst naar Thea.*) Dat is precies een nieuwe. Wat een oude doos!

BEGONIA : Maar allee zeg! ... Zie haar handtas ... dat is zeker geen Delvaux. En die kleren ... die komen waarschijnlijk van de kringloopwinkel.

RIA : En die steunkousen ... Dat is toch niet meer van deze tijd hé.

AGNES : Zeg ... lach daar nu niet mee. Niet iedereen kan dure kleren kopen van Jean Luc Ghontier. Alleen de mensen die beroemd zijn, zoals Carry van 'Sex in the City.' Als je niet oppast doet ze u een proces aan wegens laster en smaad. Ik heb dat al gezien op tv, bij Matlock.

RIA : Onnozel mens! Jij denkt dat alles wat op tv gebeurt echt is. We zitten hier niet in Amerika hoor. Daar word je leeggeplukt door die advocaten, maar hier ... Hier mag je er ene kapotmaken, dan nog vlieg je niet in de gevangenis. 't Is volzet.

AGNES : (*gaat naar Thea.*) Dag mevrouw ... ik heet Agnes. En die twee daar ... dat zijn Ria en Begonia.

(Ria en Begonia staan nog altijd te lachen.)

THEA : Zijn die mij aan het uitlachen?

AGNES : Maar nee ... Ria heeft juist een mop verteld. Hoe heet u?

THEA : Thea.

AGNES : Kom maar even mee Thea ... dan zal ik u voorstellen.

(Agnes en Thea gaan naar Ria en Begonia.)

Dames ... dit is Thea. Vanwaar komt u Thea?

THEA : Mijn vorige verblijfplaats heette Sint-Mathildis.

(Ria en Begonia lachen)

RIA : Dat was bij de nonnen zeker?

THEA : Ja ... hoe weet jij dat? Hebben jullie daar ook gewoond? Ik heb jullie daar toch nooit gezien.

BEGONIA : Maar allee zeg! ... nee hoor. Daar mag je geen merkkledij dragen en ik draag alleen maar kleren van Nathan ... zoals prinses Mathilde.

RIA : En er zitten geen mannen. Dat is niks voor ons.

THEA : Oei ... is dat hier een gemengd tehuis?

AGNES : Ja ... hier wonen nog vier mannen ook. Maar je moet geen schrik hebben hoor. Ria zegt dat er niet veel meer aan marcheert. Hé Ria?

RIA : Op onze leeftijd is dat niet meer het belangrijkste. Als ze maar genoeg poen hebben.

BEGONIA : Ja ... Dat is waar.

AGNES : Zeg Ria ... wij zoeken toch nog altijd een vierde voor ons kaartersclubje. Wat denk je van Thea? (*tegen Thea*) Ja ... Wij hebben een clubje en dat heet de coole oude taarten.

RIA : Om in ons clubje te komen moet je wel cool zijn hé Agnes.

AGNES : Ja ... maar er zit toch potentieel in ... Niet?

RIA : Potentieel? ... Waar? Wat denk jij Begonia?

BEGONIA : Maar allee zeg! ... Ik weet het niet hoor. Misschien hier en daar iets optrekken en wat aanspannen... Jef Hoebergs zou daar nogal werk mee hebben denk ik ... Allee zeg! ...

RIA : Ja dat denk ik ook. En dat kost veel geld hoor Niet dat ik dat weet ... ik heb dat van horen zeggen. We zullen nog wel zien. Kom ... we gaan eerst zien waar de mannen zitten.

AGNES : Ja dat is een goed idee. Dan kan Thea ondertussen vertellen hoe haar vakantie geweest is.

RIA : (*verveeld*) Die zal wel naar Lourdes geweest zijn of zo.

AGNES : Ben jij op vakantie geweest Thea?

THEA : Ja ... met de ziekenkas. 't Was de eerste keer in heel mijn leven dat ik in 't buitenland geweest ben. Spannend hoor... Ik ben naar Turkije geweest ...

RIA : Zeg ... ik heb geen zin om naar dat gezaag te luisteren. Komaan we zijn hier

weg...

THEA : *(tegen Agnes terwijl ze afgaan.)* Het was daar warm weer en dat is goed voor mijn reuma. Ik heb daar iemand leren kennen ook ...

(De dames gaan af (rechts). De mannen komen op (links).)

MARCEL : Amai ... ik ben blij dat de vakantie gedaan is. Dan kan ik tenminste eens een babbeltje doen met iemand.

SWA : Waarom?

MARCEL : Ik heb heel de vakantie hier gezeten. Mijn kinderen moesten werken en ik mocht niet alleen bij hen thuis zitten. Ze zeiden dat ik mij daar toch maar zou vervelen. En hier niet dan of wat? Hier was niemand meer, alleen de directrice.

GUIDO : En mocht je daar dan niks tegen zeggen?

MARCEL : Jawel ... maar dat mens loopt toch naast haar schoenen. Als je daar iets tegen zegt ... dan antwoordt ze toch niet. We mogen al blij zijn dat ze onze naam al kent en niet meer dingeske zegt. Wij zijn te min voor haar. En ze heeft het altijd ...

GUIDO : Druk druk druk. Ja ... ik weet het. Wat heb jij dan heel de vakantie gedaan?

MARCEL : Ik heb van mijn kleinzoon een Wii gekregen. Dat is leuk hoor ... Allee ... Dat denk ik toch ... Ik heb het nog altijd niet geïnstalleerd gekregen.

GUIDO : Ik zal je daar wel eens mee helpen. Je weet hoe technisch ik ben aangelegd hé. Ik heb de posten op mijn tv ook helemaal zelf geprogrammeerd.

SWA : Jij kunt toch alleen maar VRT ontvangen?

GUIDO : Ja ... Dat is waar. Maar heb je al eens gezien hoe scherp dat beeld is. Dat kan niet iedereen hoor.

MARCEL : Wat heb jij gedaan in je vakantie Guido?

GUIDO : Ik ben met mijn zoon naar Chersonissos geweest. Keibangelijk!

SWA : Cherwatissos?

GUIDO : Chersonissos. Ken je dat niet? Oh Oh Cherso! Dat is al op tv geweest.

SWA : Waar ligt dat?

GUIDO : Griekenland.

MARCEL : Wat ben je daar gaan doen?

GUIDO : Uitgaan jongen! ... alle dagen.

MARCEL : Uitgaan? Kom ... ik wil alle details weten.

GUIDO : Dat was daar alle dagen feest jongen. Ik heb daar nogal wat afgezopen hoor.

En jonge poepkes dat daar zaten. Het waren wel Hollandse, maar dat moet je er maar bijnemen hé.

MARCEL : En die waren dan natuurlijk allemaal schaars gekleed zeker?

GUIDO : Natuurlijk. En die konden niet van mijn lijf blijven. Maar ja ... Dat is normaal hé ... zo'n schoon lijf. Goed gespierd en een bruin kleurtje. Ze stonden in rijen aan te schuiven. Ik had een vliegenmepper nodig om de vrouwen van mijn lijf te slaan. Ik heb mij daar keibangelijk geamuseerd.

MARCEL : Amai Theo ... Je bent zo stil vandaag

GUIDO : Ja ... Wat is er? Je tong verloren?

THEO : *(afwezig)* Mmmm.

SWA : Zeg ... heb je die nieuwe griet zien staan aan de bureau van de directrice?

GUIDO : Ja ... Ik heb die gezien. Er is wel wat werk aan ... maar ja ... Op onze leeftijd mag je niet meer kieskeurig zijn hé.

THEO : *(afwezig)* Ja ... ja.

SWA : Hey maat ... Wat is er nu? Ben jij niet op vakantie geweest?

THEO : Jawel.

SWA : Naar waar?

THEO : Ik ben naar Turkije geweest.

MARCEL : En hoe was het daar?

THEO : Dat was in zo'n all-in hotel. Je kan er een hele dag eten en drinken zoveel je wilt.

SWA : En ben je daar ook uit geweest?

THEO : Ja ... een paar keer naar de discotheek van 't hotel.

GUIDO : En zaten daar veel grieten?

THEO : Dat viel mee. Er was wel één speciale. Eentje die helemaal anders was dan de rest.

GUIDO : Dat was direct koekenbak zeker?

THEO : Je kent me toch...

MARCEL : Allee jongen ... niks achterhouden hé.

SWA : Ja ... komaan Theo. Details willen we weten. BH maten en zo ...

THEO : Dat was een heel chic hotel, met marmeren vloeren en glazen liften. Ik dacht eerst dat ik in 'Babu Dhabi' zat of zo. En het was er ook mooi weer. Een mooi zwembad en een heel grote zee was er aan. Met een strand en stoelen en parasollen. Ja dat was echt de moeite. En die kamers ... ook heel chic hoor ... Jacuzzi op het terras en gouden kranen. Ja dat was echt de moeite.

GUIDO : Ja ja ... en de grieten?

MARCEL : Rustig Guido ... alles op zijn tijd.

GUIDO : Ja ... maar niet te lang hé. Ik word ouder met de minuut.

MARCEL : Zwijg nu eens ... Vertel maar verder Theo.

THEO : Het eten was ook heel lekker. Heel gevarieerd, het was alle dagen iets anders. En je moest altijd heel chic opgekleed zijn voor het avondeten.

(Guido kijkt op zijn horloge en zucht.)

En elke avond was er vuurwerk op het strand. Mooi hoor, met groen en rood ... en goud en zilver ... Ja dat was echt de moeite.

GUIDO : Ja ... en de grieten?

MARCEL : Allee Guido ...

THEO : Er waren heel veel mooie vrouwen.

GUIDO : Nu komt het.

THEO : Maar het waren allemaal Russische. En ik spreek nu wel veel talen, maar Russisch ...

SWA : Allee ... dat viel dan wel wat tegen.

THEO : Ja ... tot twee dagen voor ik terug naar huis kwam. Het was weer vuurwerk. Je kent dat hé ... rood en groen ...

GUIDO : Ja ... en goud en zilver ...

MARCEL : Niet onderbreken Guido, straks is hij zijn draad kwijt. Doe maar Theo, doe maar.

THEO : En daar stond ze ... De vrouw van mijn dromen. Ze was niet super mooi, maar ze had iets ... Ze was daar met een hele groep mensen. En op een gegeven moment, ging ze alleen terug naar het hotel.

GUIDO : En dan heb je je slag geslagen.

THEO : Ik ben haar gevolgd en vlak voor ze naar binnenging ... Ineens een bonk.

SWA : Oei ... wat was er gebeurd?

THEO : Ze was met haar gezicht tegen de deur gelopen. Dat was een glazen deur en ze had niet gezien dat die nog dicht was.

MARCEL : Blijkbaar geen slimme hé.

THEO : Dat was een ongelukje. Ik heb haar dan opgeraapt en dan ...

GUIDO : Ja ... ja ... komaan Theo ... de spanning is te snijden.

THEO : Dan zijn we naar binnen gegaan en gaan slapen.

GUIDO : Samen? Jij bent een beest Theo!

THEO : Nee nee ... zij op haar kamer en ik op de mijne.

GUIDO : Maar allee ...

MARCEL : Theo is een gentleman, Guido. Niet zoals jij!

GUIDO : Wat wil je daar nu weer mee zeggen?

SWA : Als jij een gat ziet, dan

THEO : 't Is nog niet gedaan hé mannen.

GUIDO : Allee ... vertel verder dan. Maar hou het kort ... alleen de poedelnaakte feiten ...

THEO : De volgende morgen hebben we samen ontbeten en dan hebben we mekaar niet meer uit het oog verloren. Wij zijn twee dagen met mekaar op stap geweest. Hand in hand op de markt, romantische boottochtjes gemaakt. Het was gewoon perfect.

GUIDO : En dan ... en dan ...?

THEO : Dan heb ik het vliegtuig naar huis genomen en heb ik haar niet meer gezien of gehoord.

SWA : Romantisch hé?

MARCEL : Ja ... ik word er week van in mijn benen.

SWA : Misschien moet je even gaan zitten dan.

MARCEL : Ja ... misschien wel ja.

(De mannen gaan aan de tafel zitten en fluisteren nog wat voort. De dames komen op. (rechts))

RIA : Ach zo ... je hebt een man leren kennen. En ... was hij knap?

THEA : 't Was geen George Clooney ... maar hij kwam toch heel dicht in de buurt. De buitenkant is niet het belangrijkste. Het is het innerlijke dat telt. Schoonheid ... dat zit vanbinnen.

RIA : Ja ... schoonheid zit vanbinnen. Bij sommigen zelfs héél diep ... zo diep dat het bijna niet te vinden is. Je moet er ook wel mee over 't straat kunnen lopen hé. Hoe heette die knappe gast van u?

BEGONIA : Dat zal wel een sullennaam zijn. Boudewijn of zo.

THEA : Nee. Zijn naam was Theo De Rijcke.

(Ria, Agnes en Begonia schieten in de lach)

Wat is er?

RIA : Theo De Rijcke zeg je?

THEA : Ja.

RIA : Zeg ... weet je wat Thea? Misschien zie je jouw George Clooney wel sneller terug dan je denkt.

THEA : Hoe bedoel je?

RIA : Kom eens mee. Komaan dames.

(De dames gaan naar de heren, die nog steeds aan de tafel elkaar zitten te fluisteren.)

Hey Theo. Ik heb een cadeautje voor u.

THEO : Ik moet van u niks hebben Ria.

RIA : Ik denk het wel.

(Ria zet een stap opzij en Theo ziet Thea.)

THEO : Thea!

THEA : Theo?